

BẢN TIN

Ái Hữu GDPT Miền Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

9909 Waterview Road, Raleigh NC 27615 Phone (919) 272-5020; Email: KimmyNC@CS.com
Web Page: <http://www.vinhngiem.org>

NĂM THỨ 12 - SỐ 100 * PHẬT LỊCH 2546 * NGÀY 15 THÁNG 03 - 2003

Số Đặc Biệt Kỷ Niệm Bản Tin Thứ 100

BẢN TIN

Tờ báo hàng tháng của
Ái Hữu GDPT Vĩnh NghiêM
Hải Ngoại & Thân Hữu

*****

Phụ trách:
Tâm Diệu - Dương thị Mỹ

MỤC LỤC

Hoa Sen	Trang 1
Thư Gửi Bạn Đọc	2
Thi Kê Nhật Dụng	3
Tin Tức	4
Thư Tín	5
Câu Siêu Chì Cảnh VA	6
Nhìn Lại Bước Đầu A. Tông	7
Thành Lập C. Hồng Loan	9
Thơ Anh Tâm Linh	10
Huynh trưởng Đầu Đồi	11
Nhớ Về Đoàn Thiếu Nữ	13
Hai Anh Em	14
Nỗi Niềm Riêng	15
Thơ	16

Thư gửi Bạn Đọc

Thưa Quý Trưởng,

Chúng ta đang cầm trên tay Bản Tin Vĩnh NghiêM số 100 với mười hai trang giấy mỏng manh. Vâng chỉ mười hai trang giấy thôi, mà phải cần đến một thời gian mười năm trời mới đạt tới.

Từ những số đầu, vốn vẹn có hai trang, được gửi tới vài chục địa chỉ. Đến số 100, 12 trang, số địa chỉ là trên 150. Khởi đầu, Bản Tin chỉ chuyển những thông tin giữa anh chị em thành viên Ái Hữu. Sau đó, thêm các thông tin sinh hoạt gia đình Lam, các bài Phật Pháp ngắn. Mấy tháng trước, từ ý kiến trưởng Phúc Tuệ phát biểu, đã tạo một đợt thảo luận sôi nổi về danh xưng *Trưởng*. Đó là dấu hiệu, là phát pháo báo hiệu Bản Tin Vĩnh NghiêM đang dần chuyển mình để trở thành diễn đàn chung của những người hằng thương yêu, lưu tâm đến phong trào Gia Đình Phật Tử.

Rất nhiều nỗ lực âm thầm và kiên quyết của anh chị em đã nuôi dưỡng Bản Tin lớn dần lên. Thành tựu có được thuộc về tất cả chúng ta: các Trưởng đóng góp bài vở, tin tức, các Trưởng lặng lẽ hỗ trợ: ủng hộ tài chính, phổ biến, khuyến khích tinh thần. Nhưng chắc hẳn phải đồng ý với nhau: Bản Tin Vĩnh NghiêM sẽ khó đến với chúng ta đều đặn, đúng hạn kỳ, nếu không có bàn tay trưởng Phúc Trung, rồi trưởng Tâm Diệu tiếp nối phụ trách phần thực hiện. Đánh dấu Bản Tin số 100, Ái Hữu GDPT Vĩnh NghiêM Hải Ngoại, mời quý anh chị Trưởng tham gia đóng góp mọi mặt, cho Bản Tin thêm phong phú, cả về nội dung lẫn hình thức, cũng như số phát hành ngày càng tăng cao, đến với bạn đọc ở khắp bốn phương trời ngày càng nhiều.

Thân chúc Quý Trưởng thân tâm thường an lạc.

Bản Tin Vĩnh NghiêM

THI KÊ NHẬT DỤNG

14- NGÔI XUỐNG

Ngôi đây ngôi cội bồ đề

Vững thân chánh niệm không hề lãng xao

Loaicây ficus religiosa ấy sở dĩ được gọi là cây bồ đề, bởi vì đức Phật đã thực hiện được sự tỉnh thức toàn vẹn khi ngồi dưới gốc một cây ấy. Bồ-đề (bohdi) có nghĩa là tỉnh thức hay giác ngộ. Nơi Phật thành đạo bây giờ được gọi là Bồ Đề Đạo Tràng (Bohdigayā). Hiện có một tháp lớn được xây lên tại đó để kỷ niệm ngày thành đạo. Cây bồ đề vẫn còn đó, sum suê và đẹp đẽ, tuy chỉ là con cháu của

cây bồ đề năm xưa. Trong những năm gần đây, nhiều nước Phật giáo đã đến dựng chùa xung quanh Bồ Đề Đạo Tràng, mỗi nước một ngôi.

Đứng trước tọa cụ của mình, bạn chấp tay xá rồi thâm niệm bài kệ này trước khi ngồi xuống. Ta ngồi xuống đây chính là để tiếp tục sự nghiệp tỉnh thức của Phật, và như vậy ngồi xuống đây cũng như là ngồi dưới cây bồ đề với mục đích thực hiện sự tỉnh thức. Là học trò của đấng Điều Ngự Trượng Phu, ta hãy quyết tâm thực hiện định tuệ để jphăng ra một lối thoát, chứ không chịu ngồi im lặng một cách bị động tiêu cực.

(*Từng Bước Nở Hoa Sen – Thích Nhất Hạnh*)

Chúc Mừng Bản Tin Số 100 !!!

Hôm nay Bản Tin đã đến tay chúng ta được 100 lần !

Một trăm là nhiều lắm! Hồi nhỏ em được nghe câu chuyện cây tre trăm đốt, em thấy con số 100 vĩ đại lắm. Đến tuổi trưởng thành, nghe người lớn chúc nhau “Trăm năm cầm sắc”, “Sống lâu trăm tuổi”. . con số 100 nghe vẫn có vẻ to lớn, còn thêm ý nghĩa ‘hiếm khi thành’. Vậy mà Bản Tin nay đã được 100 số! Dù mỗi số chỉ là một tháng thôi, mình vẫn thấy vui!

Em thấy như một phép lạ. Phép lạ vì Ai Hữu GDPT Miền Vĩnh Nghiêm được khởi đầu bằng vài ba người, vì Bản Tin được khai sinh do cá nhân anh Huỳnh Ai Tông, mà nay số thành viên và thân hữu đã lên đến hơn 160 người. Riêng Bản Tin được sự đóng góp và hỗ trợ của biết bao nhiêu ACE từ khắp nước Mỹ, đến Canada, Úc, Pháp, Việt Nam, Đức . . Phép lạ vì đường xa, thời gian hiếm, công việc tất bật, mà mình vẫn có thể viết và đọc để chia sẻ với nhau, vẫn giữ cho phương tiện truyền thông này được tiếp nối, và tình lam trong chúng ta được thân thiết hơn lên. *Giây thân ái quả thật đã lan rộng muôn nhà. Tuy cách xa nhưng tim không xa.*

Em còn nhớ hồi lâu lắm rồi, nhận được Bản Tin do anh Tông gửi, em đã bồi hồi cầm tờ báo trên tay, tưởng nhớ lại những ngày xưa, và cảm thấy vui sướng vì mình có phương tiện để biết nhau. Nhờ đó được về dự Đại Hội AHVN gặp lại bao nhiêu AC huynh trưởng xưa. Chơi dao thế nào cũng bị đứt tay, đến một hôm em bị Đại Bàng chụp bỏ vào đĩa, gọi là bắt cóc bỏ đĩa. Cái đĩa Bản Tin mà anh Tông đã kiên nhẫn tháng tháng gửi ra một kỳ. Bây giờ giao xuống cho em làm tiếp. Lúc ấy em chỉ biết đánh máy, chuyện gì cũng phải hỏi anh Tông hướng dẫn, lại phải nhờ Đại Bàng gửi bài và an ủi

để yên tâm sản xuất. Vài tháng sau, các anh thả cho trâu đi cày một mình, cho mau nhón!. *Ai bảo chân trâu là khổ, chân trâu sướng lắm chứ.* (Chưa chắc!)

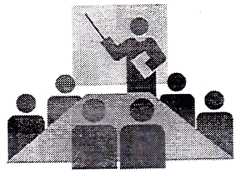
Em quay sang năn nỉ các Anh Chị gửi bài, và tìm cách kêu gọi sự tham gia, hòa nhập của các AC. Tình thương của AC lúc nào cũng sẵn đó, hãy gõ, cửa sẽ mở. Em đã gõ, và cửa đã mở lớn, bài vở gửi về ngày càng phong phú. Bản Tin khởi sắc và trăm hoa đua nở (mình được thêm số 100 ! :-)

Các AC thích mục Thư Tín, tâm tình được cởi mở chỉ trong vài hàng chữ. Nhiều ý kiến và thảo luận đã nối liền tình cảm và tư tưởng với nhau. Thơ, chuyện ngắn, tâm tình, hình ảnh v.v đều có đủ.

Yên tâm là có ruộng lúa ngoài đồng, em lại lo có thành cơm hay không. Ngày một ngày hai, tháng nào em cũng lo sợ con số 15, là ngày em phải in Bản Tin. Với nhiều lầm lỗi và vụng về, em lại được những lời an ủi, khuyến khích. Nhờ vậy cho đến ngày hôm nay, Bản Tin vẫn có sức để “đến hẹn lại lên”. Em tưởng đã làm lâu lắm rồi, té ra mới được 15 số. Anh Tông chơi đẹp 85 số, vẫn bình an vô sự, ít ra mình cũng phải lên rừng Trường Sơn được cỡ đó mới không hổ mặt nữ nhi nước Việt chứ! Muốn là muốn vậy, nhưng một cánh én không làm nên mùa Xuân, vậy xin các AC tiếp tục hỗ trợ bài vở và ý kiến để Bản Tin có thể làm tròn nghĩa vụ. Và nhất là xin niệm tình tha thứ và hướng dẫn cho những lỗi lầm của em.

Bản Tin 100 đánh dấu một thành công, mở đường cho một ngày mai tươi sáng. Mong các AC vui với Bản Tin số 100. Có ai đang bồi hồi cầm tờ Bản Tin trong tay như em ngày trước? Và có ai sẽ tiếp tục thay em ‘*làm thân trâu ngựa đến nghì trúc mai*’ sau này?

My-nhon.

Tin Tức

TIN VUI : CHÀO MỪNG SỰ THÀNH HÌNH CỦA ÁI HỮU VĨNH NGHIÊM CHI BỘ ÚC CHÂU.

Sau một thời gian sửa soạn và tham khảo ý kiến, niềm ước mơ của ACE tại Úc đã được thành tựu. Bản Tin xin hân hoan loan báo tin này đến ACE AHVN toàn thế giới và xin chân thành chúc mừng Chi bộ AHVN tại Úc với lời chào Tinh Tấn. Dưới đây là bản tin do anh Tuệ Hạo – Trần Hữu Định, tân tổng thư ký AHVN Chi Bộ Úc Châu gửi đến:

ACE AHVN thân mến,

Theo tinh thần buổi họp tại tư gia anh Tâm Lạc, giữa các anh Tâm Lạc Nguyễn văn Thục, Tuệ Mỹ Vũ Trọng Khải, Minh Tánh Nguyễn Bá Lăng, và Tuệ Hạo Trần Hữu Định. Xin thông báo cùng các ACE AHVN hải ngoại Chi Bộ Úc Châu đã chính thức được thành lập ngày 16 tháng 2 năm 2003. Có bốn ACE không hiện diện nhưng đã tán thành qua điện thoại, đó là các chị Diệu Quỳnh Lê thị Mai, Diệu Huệ Trần thị Ninh, Diệu Ngọc Trần thị Lan và Anh Dũng. Anh Tâm Lạc đã hướng dẫn buổi họp và sau đó đã hoan hỷ nhận làm cố vấn cho Chi Bộ AHVN tại Úc. Chúng tôi rất may mắn có anh bên cạnh để chỉ đạo và nhắc nhở. Anh Minh Tánh (Yến Florist) làm trưởng ban và anh Tuệ Hạo là thư ký lo việc liên lạc giữa các ACE AHVN Úc và Mỹ. Chúng tôi sẽ chọn một ngày thích hợp cho cuộc họp đầu tiên của AHVN Úc, sau đó sẽ tổ chức một buổi lễ cầu siêu cho Chị Cảnh tại chùa Vĩnh Nghiêm Sydney

SINH HOẠT ÁI HỮU VĨNH NGHIÊM MIỀN ĐÔNG.

Chủ Nhật vừa qua, Ngày 23 tháng 2 năm 2003. Tại Chùa Giác Hoàng đã có một buổi sinh hoạt của Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Miền Đông, theo lời triệu tập của Trưởng Thiện Thanh, gần như đầy đủ anh chị em Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Miền Đông đã tề tựu tại Chùa Giác Hoàng để tham dự lễ truy niệm Trưởng Nguyễn Thị Cảnh, Cựu Liên Đoàn Trưởng GDPT Giác Minh vừa từ trần tại Việt Nam. Sau buổi cơm trưa, thành viên Ái Hữu đã ngồi lại để dự một phiên họp ngắn. Đồng hồ đã chỉ 2 giờ đúng. Một số Huynh trưởng đã có hẹn hoặc công việc bận bịu nên không thể ở lại lâu (như Tố Mỹ, Vương Nghiêm, Trần Thị Thanh Minh) nhưng Trưởng Khiết giao hẹn sẽ trình bày để tóm lược vấn đề trong vòng MỘT GIỜ. Phần trình bày kế hoạch giao cho Tr. Trưng Nhi. Quá ngắn để trình bày, cho nên Trưng Nhi chỉ đưa ra những lý do để xin Đại Hội quyết định Có hay là Không đứng ra chủ trì Đại Hội Lương Niên Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại tại vùng Hoa Thịnh Đốn.

Các thành viên có mặt trong buổi họp gồm có : Đặng Đình Khiết, Nguyễn Minh Nữ, Phùng Thị Thọ, Lê Thị Dung, Hoàng Trọng Trữ và Chị Xuân, Đào Hiếu Thảo và Chị Thuận, Trần Thị Thanh Minh, Tố Mỹ, Vương Nghiêm, Mai Dung và Phu quân đến từ Philadelphia và các Bạn Đoàn như Văn Hưng, Nguyễn Như Khuê, Vũ Đình Long đã đồng loạt đưa tay ủng hộ việc Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Miền Đông và các bạn đoàn đứng ra chủ trì tổ chức Đại Hội Lương Niên tại vùng Hoa Thịnh Đốn. Đặc biệt, buổi họp còn có sự tham dự của Trưởng Huỳnh Trần Thanh Hiệp, một vị Huynh Trưởng lão thành, sáng lập tổ chức GDPT từ những năm 50 tại miền bắc và Huỳnh Trưởng Đỗ Đình Kỳ, Nguyên Ủy Viên Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPT Việt Nam. Hai vấn đề được đưa ra để cùng suy nghĩ trước là thời gian, và địa điểm.

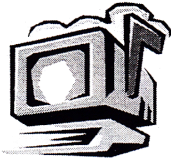
Sau đó, Đại Hội đã đề cử ba người soạn thảo đề cương sinh hoạt: Trưng Nhi Nguyễn Minh Nữ, Thiện Thanh Đặng Đình Khiết và Trần Thị Thanh Minh. Tạm thời, Nhóm ba người này lấy danh xưng là Ban Tổ Chức. Ban Tổ Chức soạn thảo và trình bày chi tiết với ACE Miền Đông góp ý trước khi đưa ra xin ý kiến của Ban Chấp Hành AHVNHN.

Phiên họp chấm dứt lúc 3 giờ, đúng theo lời giao ước của Trưởng Khiết. Khi bước ra ngoài, Chúng tôi nghe được những câu khuyến khích hết sức vui vẻ như :

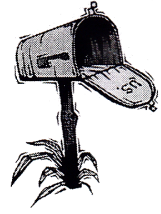
- Đây là số điện thoại cầm tay của chị, bất cứ lúc nào cần đón cần đưa, cần xe van...chị đều có thể làm được (Phùng Thị Thọ)
  - Cứ việc phân công, bất cứ việc gì tôi cũng làm đầy đủ và hết lòng (Vương Nghiêm)
  - Cố gắng để các anh chị Vĩnh Nghiêm phương xa về Hoa thịnh Đốn hưởng một mùa Vacation thật tuyệt vời nhé (Văn Hưng).
- Nhưng dường như có cả tiếng thở dài của một con trâu trước cái cây đã đặt sẵn. Thôi kệ, biết làm sao khác được. Xin các Huynh Trưởng và Thân Hữu khắp nơi chờ coi bản đề thảo chính thức sẽ phổ biến vào ngày thứ hai này (03/03/2003) Trân trọng Trưng Nhi của Trưng Nhi

TIN THO CẤP : Trưởng *Tâm Diệu* Dương Thị Mỹ và phu quân, Trưởng *Nguyễn Dũng* Lê Đình Du vừa được thọ cấp Tập do Miền Thiện Hoa tổ-chức tại chùa Giác Lâm, Philadelphia trong tháng 2/2003. Cùng thọ cấp có khoảng 15 huynh trưởng thuộc miền Thiện Hoa, miền Đông Hoa Kỳ, với sự tổ chức của anh Tâm Tựu Sử Thành, Minh Tiến Trần Kim Tân, và một số huynh trưởng địa phương.

THƯ TÍN

* Cám ơn Kimmy đã hỏi thăm và muốn biết anh nghĩ gì về vấn đề ACE AHVN đề nghị vinh phong cấp Dũng cho anh. Trước đây nhiều năm, ACE AHVN có văn thư chính thức báo tin việc này, anh đã trả lời rõ ràng rằng “Cám ơn nhưng không dám nhận”.

Anh rất cảm ơn tình cảm ACE AHVN đã dành cho anh, tuy nhiên như chúng ta đã biết, khi nào mình nhận thêm trách nhiệm trước tập thể thì mình mới đề nghị xin xét cấp. Trong lúc này, tại Úc cũng như trong GDPT hải ngoại, anh không có thể đóng góp công đức gì thêm; hơn nữa có muốn đóng góp thêm được phần nào thì đó cũng chỉ là những công tác thường nhẹ, không xứng đáng với những chữ “nhận thêm trách nhiệm mới nặng hơn”. Đó là tinh thần về quy chế huynh trưởng và chính anh là người có bổn-phận và trách nhiệm bảo vệ nó trong bao nhiêu năm, nên anh nắm rõ tinh thần ấy và thực thi nghiêm túc. Anh có đọc qua tin này, báo chính thức trong Bản Tin, anh rất cảm động và muốn cảm ơn anh Ai Tông và ACE văn thường thương nhớ. Như vậy là quý lắm rồi.

(Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục)

* *Mỹ ơi, chị Nhung lúc này đi giảng hồ nhiều lắm, Chị bọc kín lab top để ở nhà, lại thêm một thân một mình, nên bận rộn suốt ngày, không có thì giờ mở máy. Thư chị gửi bị trả về luôn, đành phải cầm cái máy cellular lên mới bắt được Chị. Mấy hôm ở San Jose, đi chùa với Chị, về nhà Chị ngủ, Chị nhắc đến Mỹ luôn “Phải chi có Mỹ nữa thì vui biết mấy, Chị nhớ Mỹ ghê đi!” ... Cuộc họp mặt vừa qua của chị Tâm với các AC ở miền Bắc Cali rất vui, đầm ấm và lợi lạc. Các anh Thống & Vui, các chị Chi, Nhung, Loan (Tuyết) lo lắng từ miếng ăn giấc ngủ, và chỉ bao nhiêu điều hay lẽ phải. Anh Khanh (phu quân chị Tuyết) giúp cho phần hình ảnh rất đẹp. Anh Chị Liêm, Chị Lệ, Chị Trà, Lê Ngọc Hồ (cổ cao cao, cẳng cong cong), vợ chồng Hải cùng các em Chị Tuyết, đều là cựu đoàn sinh GDPT Giác Minh, rất thân mật và chân tình. Khiến Hằng về miền Nam mà “bỏ quên con tim”. Mong sẽ được gặp lại thật đông ACE ở Hội Ngộ VN năm 2003 tại DC sắp tới. Thân ái. Diệu Hương – Lê Thị Hằng*

* Chị Nhung ơi, chị nhắc đến “tên hèm” của em, làm em ‘cổm động’ wuá đi. Đại hội tới gặp chị, chị em mình sẽ cười đến sáng luôn, nhé! (Mynhon)

* *Bữa nọ đi ăn cưới con gái anh Tuệ Linh dzui lắm Mỹ ạ! Anh Tuệ Linh người lính đa tình thiệt đúng là . . đa tình – Mỹ biết hông, ông anh âu yếm khoác tay bà chị, hùng dũng bước lên sân khấu khi ông MC mời cha mẹ cô dâu lên trình diện, bà con vỗ tay quá chời vì anh tình tứ và chịu chơi ghê!! Anh cười rất tươi, khuôn mặt rạng rỡ như là ngày cưới của anh chị dzậy đó. Rồi anh .. lắc tuyết khi cô ca sĩ nhí hát bài ‘60 Năm Cuộc Đời’ Thiệt khó mà tưởng tượng nổi chỉ mới trước đó hơn nửa năm, anh nằm bẹp trên giường bệnh ở nhà thương.! Gân đến màn cắt bánh, một số ACE GDPT lên hợp ca bài “Ly Rượu Mừng” để tặng cho quan viên 2 họ (em còn tưởng là bài “Ta Đoàn Áo Lam” như lần trước đó Mỹ ưa.. hi.hi..) Mặc dù trường MC réo tên anh Ngô Mạnh Thu âm ỉ cả lên, nhưng em thấy anh Thu vẫn phom phom ‘bay’ ra cổng sau (đại bàng nên hông chịu từ từ mà đi) em nghĩ có lẽ vì sự kêu gọi thực tập ‘phòng cháy chữa cháy’ trong anh nó .. mãnh liệt hơn chăng? Chị Châu cứ giới thiệu tùm lum:*

”CB Phương là Lăng Quãng 2, trong cặp bài trùng với Lăng Quãng 1 Kimmy đấy!” Làm như tụi mình . . ‘fê mót’ (famoust) lắm vậy! (Cao Bích Phương)

* Phương à! em có dịp phỏng vấn Đại Bàng :Tai sao lại ‘bỏ của chạy lấy người’ khi được mời lên sân khấu dzị?” thì được trả lời rằng Đại Bàng thuộc đường đi nước bước của nhà hàng nên thay vì đi trong tiệm phải né chim chóc, Đại Bàng bay ra ngõ sau để lượn lên sân khấu cho ọ!! (Mynhon)

Địa chỉ & Email

Tr. Trường Nhi Nguyễn Minh Nữ
7615 Heritage Dr. Annandale, VA 22003
Email mới : Anh Nguyễn Văn Lâm- Giác Sơn,
LamVanNguyen@aol.com Virginia
thường xuyên sinh-hoạt với ACE Đông Bắc Hoa Kỳ.

LỄ CẦU SIÊU CHỊ CẢNH TẠI HOA THỊNH ĐỐN

Kính thưa quý ACE Giác Minh, miền Vĩnh Nghiêm;

Nhờ cơ duyên tốt lành, khóa lễ cầu siêu 21 ngày vong linh chị Cảnh đã được Hòa Thượng Thanh Đàm (Bác Đáng của Giác Minh xa xưa) làm chủ lễ tại chùa Giác Hoàng tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Đặc biệt hơn nữa là có sự hiện diện của Hòa Thượng Thích Nhật Tiến, từ Cali sang. Thầy bị cộng sản Hà Nội giam cầm cùng với HT Huyền Quang. Sau 10 năm lao tù, Thầy đã được ra ngoài nhờ sự can thiệp của Washington và Paris. ACE rất vui khi được diện kiến Thầy từ sau thời đàn áp Phật giáo dưới chế độ Đệ Nhất Cộng Hòa 1963. Hiện Thầy tiếp xúc vận động để lo cho các em cô nhi bên nhà.

Lễ cúng vong chị Cảnh lúc đầu cúng cùng với các gia đình khác có thân nhân mãn phần, căn phòng chật chội không còn chỗ chen chân. Kế đó là khóa lễ đại chúng tại chánh điện. Sau buổi lễ, HT Thanh Đàm có nhắc tới công lao của chị Cảnh trong thời gian sinh hoạt với GDPT Giác Minh, nên hôm nay đông đủ ACE nhiều thế hệ tập hợp về tưởng niệm người chị trưởng đáng kính. Sau lễ cầu siêu, ACE Giác Minh/Vĩnh Nghiêm tiếp tục sinh hoạt với nhau dưới sự chứng minh của nhị vị HT thân thiết với chúng ta bao lâu nay.

Buổi sinh hoạt khiến mọi người liên tưởng tới không khí Giác Minh ngày trước. Trưởng Khiết là điều hợp viên, giới thiệu từng vị Tăng, quan khách, thân hữu xa gần, từng ACE Giác Minh của nhiều thế hệ. Kế đó, trưởng Thảo được phân công nói về tiểu sử cùng những kỷ niệm của Chị Cảnh với ACE qua những năm tháng tu học dưới mái chùa Giác Minh. Tiếp theo, HT Thanh Đàm mời HT Nhật Tiến phát biểu. Dịp này, HT đã kể lại những tháng năm sát cánh tranh đấu với các vị tăng ni cùng ACE GDPT, sau khi CSVN đặt GHPTVN Thống Nhất ngoài vòng pháp luật từ 1981 và cho thành lập GH quốc doanh thuộc mặt trận tổ quốc VN, một cơ quan ngoại vi của đảng CS. Thầy nhắc những lời khuyên nhủ ân cần của HT Huyền Quang XLTV viện Tăng Thống, kêu gọi đồng bào Phật tử, ACE GDPT cứ tiến bước mãi cho sự trường tồn của đạo pháp và ấm no của dân tộc, bất chấp những bức hại của chế độ cầm quyền đương thời. Phật giáo chủ trương hiếu hòa, nhân ái có từ vài ngàn năm nay, nên một thế lực độc tài khó lòng mà tiêu diệt nổi. Thầy nhấn mạnh nhiều lần, chúng ta cứ đi lên, tiến bước vững chãi theo lời truyền dạy của Ngài Huyền Quang đang bị thọ hình tại Quảng Ngãi từ 21 năm qua. Cả hội trường đều bồi hồi xúc động, nhiều ACE đã không khỏi rơi lệ khi nghĩ tới cảnh Phật giáo đồ, GDPT bị đày ải, khổ nhục đến nỗi đã có nhiều vị đã dùng thân xác làm đuốc đấu tranh cho tự do tôn giáo.

Sau khi nhị vị HT vào hậu liêu, ACE tiếp tục sinh hoạt với các bài đồng ca, hát vang như tại sân chùa Giác Minh xưa vậy. Kế đó, ACE bàn thảo kế hoạch tổ chức đại hội Vĩnh Nghiêm hải ngoại 2003 tại Hoa Thịnh Đốn. Sau nhiều ý kiến đóng góp, tất cả ACE đều tán thành chương trình hội ngộ, sẽ thông báo thời điểm sau. Vì nhiều ACE phải khiêu từ nên không thể bàn thảo một số đề tài khác như Kỷ Yếu Giác Minh. Đặc biệt có trưởng Hiệp (Cựu Tổng Trưởng Lao Động VNCH) sinh hoạt GDPT từ năm 50 tại Hà Nội, GS Bích, một Phật tử thuần thành, giám đốc ban Việt ngữ Á Châu Tự Do, tham dự sinh hoạt với ACE từ đầu đến cuối buổi. Danh sách quý trưởng tham dự và ban tổ chức ĐH đã được trưởng Trưng Nhĩ loan báo trong phần tin tức Bản Tin số này. Trước khi chia tay giây thân ái, trời thủ đô HTĐ vẫn còn đóng băng tuyết dày đặc, gió lạnh buốt, do cơn bão thổi qua làm tê liệt hoàn toàn tiểu bang Đông Bắc Hoa Kỳ, nhưng tất cả ACE đều đến đông đủ. Toàn bộ buổi lễ và sinh hoạt nội bộ, chúng tôi có ghi âm, phần hình ảnh do anh Vương Nghiêm phụ trách. Anh là đội phó thiếu niên khi đó Giác Minh chỉ có một đội, và đoàn sinh ít tuổi nhất khi đó là Đào Hiếu Thảo. (Người viết bài này)

Trân trọng kính chào quý ACE. TH2

Nhìn Lại Bước Đầu

Phúc Trung- Huỳnh Ái Tông

Nếu anh chị nào có trong tay Bản Tin số 1 của Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vinh Nghiêm Hải Ngoại, sẽ không thể ngờ rằng nó là bước khởi đầu cho 99 số sau, làm nên Bản Tin số 100 và còn những số kế tiếp sau này.

Ngày đó, sau khi tới Mỹ được nửa năm, Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vinh Nghiêm được hình thành bước đầu với 9 thành viên vào cuối năm 1991, trong đó gia đình anh Trần Ngọc Lạc đã chiếm hết một phần ba, tôi nghĩ cần thiết phải có một phương tiện liên lạc ngoài điện thoại, để phổ biến tin tức cho anh chị thành viên và quảng bá cho những anh chị khác biết để gia nhập.

Ngày ấy chưa có phương tiện Email như hiện nay, máy vi tính còn hạn chế, cho nên tôi nghĩ đến việc đánh máy tin tức và những điều cần phổ biến, đem copy bản đánh máy rồi gửi đi cho các thành viên và các anh chị em khác mà tôi có địa chỉ.

Nghĩ rồi làm, tôi đi mua một bàn đánh máy cũ loại xách tay, giá \$10.00 rồi tôi bắt đầu Bản tin từ đó, máy chữ ở Việt Nam ngày xưa do ngoại quốc chế tạo nhưng các nhà nhập cảng đã đặt hàng có thêm dấu chữ Việt, dĩ nhiên máy tôi mua tại Mỹ chẳng có dấu, cho nên sau khi đánh máy xong, lại viết thêm dấu vào. Lúc làm tôi chỉ nghĩ ghi chép những tin tức để phổ biến chớ không nghĩ chi hết, do đó không có ghi số, cũng như ngày tháng, nó được mang tên rất khiêm nhường: TIN TỨC

Rồi nó đã được trở thành Bản Tin số 1, nội dung gồm có 2 phần, một phần tin chiếm 1 trang và một phần địa chỉ của những người trong Nhóm Ái Hữu. Phần tin gồm có 4 tin : Tin vào dịp lễ Vu Lan năm 1991, Đoàn Thanh Niên Cộng Sản thành phố (HCM) Hồ Chí Minh tổ chức 2 đêm ca nhạc Vu Lan, có mục gán Bông Hồng Cài Áo. Tin khác là vào dịp Vía Quán Thế Âm Bồ Tát năm 1990, Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam, định tổ chức một Hội nghị Huỳnh Trưởng toàn quốc tại chùa Linh Sơn Đà Lạt, tham dự lần ấy có anh Nguyễn Văn Thục, anh Nguyễn Khắc Từ, anh Đoàn Lộc ... nhưng giờ chốt Tỉnh Ủy không cho phép, nên chỉ tổ chức Hiệp Kỳ Gia Đình Phật Tử Toàn Quốc, nhiều đơn vị GDPT từ Quảng Trị cho đến Tây Ninh đã về tham dự, trong đó có cả Miền Vinh Nghiêm. Tin khác là Trường Đặng Đình Khiết đã quyên góp được một số tiền gửi về để Trường Nguyễn Đình Thống, Ngô Mạnh Thu, Nguyễn

Văn Lan thực hiện cuốn băng nhạc Phật Giáo mang tên là Dòng Sông Trăng, lồng vào phim Video quay những cảnh chùa danh tiếng ở Sài Gòn và vùng phụ cận như Chùa Vinh Nghiêm, Xá Lợi, Ấn Quang, Giác Minh, Nam Thiên Nhất Trụ. Tin nữa cho biết là Trường Nguyễn Đình Thống sẽ lên đường sang Mỹ ngày 23-1-1992 và có lẽ định cư ở San Jose.

Xuyên qua những tin ấy, ngày nay đọc lại thấy đã quá xa xưa, nhưng lúc ấy tôi nhằm chủ đích : Tin về tổ chức văn nghệ gán Bông Hồng của Thành đoàn Thanh Niên Cộng Sản thành phố Hồ Chí Minh là một hiện tượng lạ, vì Cộng Sản tổ chức lễ theo tôn giáo, lại tổ chức gán Bông Hồng nhân mùa báo hiếu, ai cũng biết ấy là một hình thức Phật tử áp dụng theo quyển sách Bông Hồng Cài Áo của thiền sư Nhất Hạnh, một tu sĩ bị Cộng sản kết án phản động.

Tin về tổ chức Hội Nghị Huỳnh Trưởng Gia Đình Phật Tử ở Đà Lạt để báo cho anh chị em biết sau 15 năm Cộng sản chiếm Miền Nam, Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam cũng như các đơn vị vẫn còn sinh hoạt, trong điều kiện cực kỳ khó khăn và nguy hiểm cho tính mạng cũng như đời sống cá nhân. Tin về việc thực hiện cuốn băng Dòng Sông Trăng, để cho biết sự hỗ trợ của anh chị em ở nước ngoài, để phong trào Gia Đình Phật Tử cũng như sinh hoạt Phật Giáo vẫn được vun trồng, tiếp nối truyền thống đạo Phật ở Việt Nam. Tin về anh Nguyễn Đình Thống sắp đến Hoa Kỳ, để báo cho anh chị em biết chúng ta sắp có thêm nhân sự.

Mặc dù Bản Tin ấy như đã nói nó không có số, không có ngày tháng, việc xác nhận nó đã ra mắt ngày nào thật khó, nhưng nhờ có tin Trường Nguyễn Đình Thống sẽ đến Mỹ ngày 23-1-1992, khẳng định rằng số 1 ra mắt trễ lắm là vào thượng tuần tháng Giêng, năm 1992, cho nên năm nay 2003 nó đã được 11 tuổi và nó đang bước vào tuổi thứ 12.

Tưởng cũng nên ghi lại Danh Sách Anh Chị Em Trong Nhóm, theo đúng trang 2 của tờ tin tức ấy :

Chị Đoàn Thị Kim Cúc 610 South Carlyn Springs Rd.
#123 Arlington, VA 22204

Anh Trần Ngọc Lạc và chị Hồng Loan
1885 Westinghouse St. San Diego, CA. 92111
Anh Huỳnh Ái Tông
540 Douglas Park Louisville, KY. 40214
Chị Lê Thị Nhung
1137 N 34th. St. Camden, NJ. 08105
Anh Phạm Minh Tâm
640 Huntington Pkwy Nashville, TN. 37211
Anh Đặng Đình Khiết
2252 N Beauregard #2 Alexandria, VA. 22311
Chị Nguyễn Thị Tuyết Mai
12960 Guadalajara Cir Cerritos, CA. 90701
Chị Trần Hồng Ngọc
10476 Crozco Rd. San Diego, CA. 92124

Danh sách trên, vật đổi sao dời, nay chỉ còn anh chị Trần Ngọc Lạc và Tuyết Mai là vẫn ở địa chỉ cũ, những anh chị khác đã thay đổi chỗ ở, riêng chị Cúc đã rời xa chúng ta từ năm 1998.

Tiếp theo, bản Tin Tức thứ hai cũng không ghi ngày tháng ấn hành, nó có đến 4 trang, gồm 2 trang tin tức, 1 trang danh sách anh chị em trong Nhóm có thêm anh Nguyễn Đình Thống, Chị Lê Thị Dung, anh Nguyễn Văn Bình và anh Hồ Văn Phú nâng tổng số thành viên lên 13 người, 1 trang địa chỉ 19 Trường ở Việt Nam, trong đó có anh Cường, anh Cầm, anh Thực, anh Từ, anh Tuấn, anh Hựu, anh Huỳnh, bác Liệu ... 19. anh Nguyễn Quang Vui, 4 Cô Giang Phú Nhuận.

Bản Tin Tức tiếp theo, bắt đầu nó được đặt tên là Bản Tin và có ghi là 3, nhưng cũng không có ghi ngày tháng ấn hành, Bản Tin này có kèm theo lá thư của Thư ký Nhóm gửi cho anh chị em, ký ngày 21-5-1992, cho nên có thể coi như Bản Tin số 3 là ấn hành vào ngày ấy. Số 3 và số 4 được chị Lê Thị Dung đánh Computer nhưng không có dấu, cũng phải viết thêm dấu vào.

Từ số 5 cho đến số 12 lại đánh máy, nhưng bắt đầu từ số 7 đều có ghi ngày tháng ấn hành, số 7 ấn hành ngày 17-3-1993, số 8 ngày 18-5-1993, số 9 ngày 21-6-1993, số 10 ngày 10-9-1993, số 11 ngày 1-11-1993, số 12 ngày 15-11-1993.

Kể từ số 13, phát hành vào ngày 18-12-1993, Bản Tin được dùng Computer với chữ Việt có dấu. Từ Bản Tin số 18 cho đến Bản Tin số 31, mỗi số có 4 trang, đến Bản Tin số 32 phát hành ngày 15-2-1996 có 8 trang cho đến số 84 phát hành ngày 15-7-2001.

Từ số 85 trở đi, Bản Tin chuyển giao cho chị Tâm Diệu Dương Thị Mỹ, nó đã được thay đổi hoàn toàn từ hình thức đến nội dung, số trang cũng tăng thêm lên, có nhiều người cộng tác viết bài, nhờ đó hình thức và nội dung được nhiều người đánh giá là phong phú và tươi mát hơn. Cho đến ngày hôm nay khi quý vị đọc bài này, đã là số 100 tròn.

Ngày nay tôi còn giữ được nguyên bản đánh máy trang 1 của số 1, còn trang 2 là bản copy, ngày đó tôi gửi hết chừng 15 bản, không hiểu ai còn giữ được Bản Tin Tức đầu tiên ấy, nếu có sẽ thấy nó hết sức ấu trĩ, nhưng với riêng tôi, tôi rất quý vì nó cho tôi thấy những bước tiến vượt bậc về mặt kỹ thuật làm báo, truyền thông ngày nay.

Còn nếu đặt nó cạnh quyển Kỷ Yếu Vinh Nghiêm 2001, chắc chắn mọi thành viên Ái Hữu Vinh Nghiêm đều có chút hãnh diện vì thấy được thành quả ngoài sự ước mơ của những người khởi xướng, đóng góp cho sự hình thành Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vinh Nghiêm Hải Ngoại này, nó chứng tỏ cho chúng ta thấy thành quả phát triển về lượng cũng như phẩm, thành quả ấy không phải ngẫu nhiên mà có, cũng không phải của riêng ai, mà là của tất cả anh chị em chúng ta đóng góp từ vật chất đến tinh thần, mỗi người một bàn tay, một tấm tình Lam đồng lòng xây dựng.

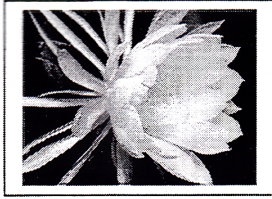
Đáng quý thay, đáng gìn giữ trong truyền thống ấy của Gia Đình Phật Tử Vinh Nghiêm.

Phúc Trung
Louisville 25-2-2003

ĐÓNG GÓP
(VIẾT BÀI, CHO Ý KIẾN ...)
CHO BẢN TIN
LÀ THỰC HIỆN TỬ NHIỆP
PHÁP:

BỒ THÍ - ÁI NGŨ
LỢI HÀNH - ĐỒNG SỰ

NHÌN LẠI BƯỚC ĐẦU THÀNH LẬP

Kimmy ơi, thể theo lời kêu gọi của em về Bản Tin số 100, chị viết ra đây ý chính nguyên nhân chị thành lập Á Hữu Vinh Nghiêm Hải Ngoại.

Ngày chị qua Mỹ năm 1975, đi trong vội vàng do hãng của anh Lạc đưa đi, bỏ lại đằng sau tất cả cha mẹ anh em và những tình lam thân thương. Trong lòng lúc nào cũng canh cánh bên lòng không biết bao giờ mới gặp lại Anh Em, chưa bao giờ chị dám nghĩ có ngày hội ngộ như sau này. Những năm đầu cuộc sống còn vất vả, các cháu còn nhỏ, lo ổn định cuộc sống gia đình trước.

Tới thập niên 80, công việc tạm ổn, các cháu đã lớn hơn, chị bắt đầu tìm cách liên lạc với chị Oanh và Bác Liệu ở Việt Nam. Thư qua thư về, chị Cúc thường viết thư cho chị biết những khó khăn của ACE, phần vì thời thế, phần vì cuộc sống trong buổi giao thời rất chật vật, ACE Vinh Nghiêm ở VN chỉ gặp nhau mỗi tháng 2 lần. Việc đóng nguyệt liễm là một điều khó khăn, thậm chí ngày giỗ Bác Nguyễn Đức Lợi cũng phải tùy thuộc vào tiền lời của quỹ để trong nhà băng có được bao nhiêu làm bấy nhiêu. Chị cảm thông hoàn cảnh và rất đau lòng vì ACE bên nhà tuy có tinh thần mà bị sống trong điều kiện thiếu thốn phương tiện, nên chị đã viết thư về xin với Bác Liệu và chị Oanh để ACE đi sinh hoạt mà không phải đóng nguyệt liễm, chị hứa sẽ lo phần làm giỗ bác Lợi hàng năm.

Thế là từ đó mỗi năm chị cố gắng dành dụm \$100 đô gửi về. Lúc bấy giờ ở VN \$100 đô còn giá trị lắm, và cũng là cả một cố gắng của anh chị ở bên này. Chị cứ như thế đều đặn gửi cho đến ngày chị Cúc qua bên Mỹ, sau đó thì Tông sang. Chị mới nghĩ là chị sẽ thành lập một nhóm gọi là Á Hữu Vinh Nghiêm để cùng chia sẻ với chị và quỹ sẽ có thêm để giúp đỡ ACE mới sang Mỹ gọi là tương thân tương trợ lúc ban đầu.

Sau đó, chị gọi chị Cúc và Tông, Tông nói ý kiến của chị rất hay, rồi Chị Em cùng nhau thực hiện.

Minh mời chị Cúc làm đoàn trưởng, chị làm phó kiêm thủ quỹ, Tông làm thư ký. Nguyệt liễm khi đó là \$5/tháng, một năm là \$60. Lúc mới thành lập ít người, chị mời thêm anh Lạc, con gái chị là Trần Hồng Ngọc, chị Suong tức Thảo Ngô em gái chị, chị Nhung, chị Tuyết Mai. Phía chị Cúc thì có con trai chị là Phú Hồ.

Sau đó ACE bên nhà lần lượt qua Mỹ, rồi Tông ra Bản Tin nên những ACE xa gần biết tới xin hội nhập, con số càng ngày càng đông và cũng từ đó sự yểm trợ bên nhà của chị cũng được nhẹ nhàng. Cho tới ngày thành lập GDPT Vinh Nghiêm chị Oanh cho biết đoàn sinh có nhiều nhưng không có tiền may đồng phục. Chị viết thư nói chị Oanh là chị sẽ bảo trợ may hết đồng phục cho các em. Thế là ngày lễ ra mắt các em đã đầy đủ đồng phục.

Đó là nguyên nhân thành lập Á Hữu GDPT Miền Vinh Nghiêm.

Cho đến bây giờ thì Vinh Nghiêm hải ngoại đã có một sinh hoạt rất mạnh và đoàn kết trong tình lam. Chị hy vọng Vinh Nghiêm hải ngoại mãi mãi trường tồn ở những thế hệ kế tiếp.

Nhân dịp này chị cũng xin tán thán và tri ân các ACE đã tham gia giúp đỡ về tài chánh, đóng nguyệt liễm, cũng như khuyến khích về tinh thần trong những ngày đầu mới thành lập.

Chị cũng không quên tri ân tất cả những ACE thành viên hiện đang có mặt và đóng góp để nuôi dưỡng Á Hữu GDPT Miền Vinh Nghiêm đứng vững ở Hải Ngoại. Nhất là anh Huỳnh Á Tông trong bước đầu mới sang cuộc sống gia đình anh chị còn khó khăn mà anh đã cố gắng hy sinh thời giờ để hàng tháng có Bản Tin truyền đến tay tất cả ACE,

Bây giờ thì nối tiếp là Tâm Diệu, đang thực hiện việc truyền thông. Những khó khăn và hy sinh của người nhận lãnh làm Bản Tin không phải là chuyện dễ, xin tán thán công đức của em.

Trần Hồng Loan

THƠ

TÂM LINH

CON ĐƯỜNG KHÔNG ĐẾN KHÔNG ĐI

Vẫn còn mơ ngày có nắng
Vẫn mong một buổi thoi mưa
Khi buồn, trái hồn xa vắng
Lúc vui, hò hét, nô đùa

Tay ôm trăng già gối ngủ
Tưởng tầng trời đất bao la
Mỗi đêm nhớ câu tâm sự
Như nghìn năm dấu trong ta

Áo cơm cuộn thân bụi cát
Hương tình ngọt chầu đôi vai
Đôi chân bước mòn hoan lạc
Tuổi xuân tiếc nước: ngắn, dài

Bao giờ mở giòng khai ngộ
Vào tìm tâm thức vô vi
Vườn trần hoa vàng cứ nở
Con đường, không đến, không đi

Lễ Cầu Siêu cho Chị Cảnh tại Chùa Sùng Nghiêm Cali

CHÚT DUYÊN TRI NGỘ

Thân ái tặng các bạn Áo Lam hôm xưa và ngày nay

Điều gì nhớ, những gì quên ?
Sá chi đôi chút ưu phiền trên tay
Mừng vui hội ngộ hôm nay
Phong trần chénh choáng, hồn say tuổi đời

Hoa Từ Bi nở môi cười
Áo Lam tiếp nối những lời yêu thương
Nẻo đi từ mấy con đường
Trần gian vẫn cõi vô thường có, không

Đâu mùa Thu với mùa Đông
Đâu vùng nắng Hạ, Xuân hồng trẻ thơ ?
Khi vào giấc ngủ thì mơ
Tỉnh ra ngồi đợi bến bờ trầm luân

Niềm thân dầu có thật gần
Chút duyên tri ngộ, có ngần ấy thoi
Chia nhau phúc thọ, lộc trời
Ngày mài sông núi lại rời nhau đi

Lễ Cầu Siêu tại chùa Giác Hoàng Virginia

Tâm Trí NGUYỄN QUANG VUI

Người Huynh Trưởng Đầu Đời Của Tôi

Hồi ức của Phúc An

Tôi vào Gia Đình Phật Tử Giác Minh khoảng 1958, ở Đội Sen Vàng do Anh Tống Địch Thái làm Đội Trưởng, nhà anh ở trong Khu Chăn nuôi Tân Sơn Nhất, Đoàn Trưởng Đoàn Thanh Niên La Hầu La là Anh Nguyễn Quang Vui, từ Huế vào đây học Quốc gia Âm nhạc.

Đồng cảnh dễ tương thân nhau chẳng, chẳng biết từ lúc nào tôi đã là học trò về môn Nhạc của thầy Vui. Tôi tới nhà trọ của Anh Vui học cách buổi trong tuần, từ lúc anh còn ở trọ chung với các anh Nguyễn Đình Thống, Thi Sĩ Sa Giang Trần Tuấn Kiệt. Ba, bốn anh thuê chung một phòng trên gác gỗ trong hẻm đường Lê Văn Duyệt, góc ngã tư Phan Đình Phùng, bây giờ là ngã tư có Điện thờ Bồ Tát Thích Quảng Đức, tối lúc anh và anh Thống về trọ nhà bà O ở gần Hoà Hưng, và cả tối khi anh thuê chung phòng với anh Tôn Thất Sĩ học Quốc Gia Hành Chánh ở Lăng Cha Cả gần Tân Sơn Nhất ... Tôi học nhạc, nhưng không có tiền mua nhạc cụ, dù là một cây đàn, vì thế anh dạy tôi lý thuyết để có thể sáng tác nhạc được, như thần tượng của tôi lúc đó là anh Nguyễn Đình Thống, trong chuyện sau :

SÁNG TÁC NHẠC TRONG TIỆM QUAY RONÉO

Trại Họp Bạn ngành Đồng Lâm Tỳ Ni đang được chuẩn bị ráo riết tại mọi đơn vị Gia Đình họ Giác lúc đó, thì Anh Phan Văn Nhung, Đoàn Trưởng Đoàn Nam Oanh Vũ Gia Đình Giác Thanh được bầu làm Trưởng Ban Báo Chí của Trại, nhiệm vụ anh phải soạn tập cẩm nang chỉ dẫn Trại, nhân dịp anh cũng biên tập xong cuốn tài liệu Mỡ Mất, anh tới tiệm thuê đánh máy chữ và quay ronéo các cuốn sách trên, tình cờ gặp anh Thống đi qua, anh Nhung kéo vào nói chuyện chơi, nhìn thấy tập cẩm nang chỉ dẫn Trại Họp bạn Lâm Tỳ Ni thì Anh Thống chợt im lặng một lúc, rồi như bưng tỉnh dậy, chân anh nhịp, miệng anh tình tình ... tình tình ... tình tình tình tình tình ... một lát sau thì anh cầm cú ghi vào sổ tay, rồi yêu cầu nhà in cho anh một tờ giấy sếp (stencil) cùng các cây bút chuyên môn để có thể kẻ nhạc được.

Anh Nguyễn Đình Thống đã sáng tác bài Trại ca Lâm Tỳ Ni trong tiệm đánh máy chữ quay ronéo, rồi kẻ nhạc ngay trên giấy sếp, ký tên Kim Chi, nhà in chỉ việc đánh máy lời ca, rồi in luôn bản nhạc đó, tất cả công việc chỉ mất lát là xong, hai anh Nhung và Thống đội mưa mang bài hát về chùa Giác Minh dạy ngay cho những ai có mặt tại đó, nhờ vậy Anh Phan Văn Nhung học ngay được 'air' nhạc này và về Giác Thanh dạy lại cho đoàn sinh, cùng kể câu chuyện này với tất cả sự thần phục, sáng tác nhạc mà không

ôm đờn, chỉ tung từng tung miệng. Bài hát này, về sau nhắc lại trong một dịp nào đó, anh Huỳnh Ai Tông hát nhái là : "Lâm Tỳ Ni là ngày em đối tụng bưng ...". Sau đây xin quý Trưởng nào có dự trại này viết lại Hồi ức ngày vàng son cho thế hệ cháu con biết, Bà, Mẹ hẳn ngày xưa đã nấu cơm thế nào trong những ngày trại giống bão ...

Đó là một trong những lý do chính khiến tôi theo đuổi anh Vui để học nhạc suốt từ nhà trọ này tới nhà trọ khác trong hai năm trời. Tôi nói đồng cảnh tương thân, vì tôi cũng đi ở trọ, lại đang học vẽ, và tự mưu sinh bằng nghề bán báo, kèm trẻ, như anh Vui thổi kèn trong các ban nhạc phòng trà để có tiền ăn học, thầy trò, anh em tôi có nhiều cái đồng ... cảnh nhin đối là chuyện không xa lạ.

BẮC CÀNG CAO LẠI CÀNG GẦN.

Khi Anh Nguyễn Quang Vui lên Liên Đoàn Trưởng Gia Đình Giác Minh thay anh Nguyễn Văn Thục, thì tôi về làm Huynh Trưởng Gia Đình Giác Thanh, rồi cùng với các chị Kim Oanh, Tố Mỹ, các anh Tâm Duy Nguyễn Xuân Tân, Tâm Tường Hồ Đắc Tín, Phan Văn Nhung và Lê Chiêu Thùy về học Tuệ Tạng, Khóa huấn luyện Huynh Trưởng đầu tiên của Ủy Viên Thanh Thiếu Niên Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại miền Nam thực hiện, có các giảng viên gồm các Huynh Trưởng ở các Gia Đình khác tới giảng dạy, trong số đó, ấn tượng nhất là Trưởng Hồng Liên Phan Cảnh Tuấn, trong buổi dạy ở Trường Bồ Đề đường Hai Bà Trưng, anh đã nói tới những thử thách thanh niên của bộ tộc Zulu, thì ra Trưởng Tuấn cũng sinh hoạt 'Si Cút'.

Qua khóa học trên, tôi mới biết anh Trưởng của tôi, Anh Nguyễn Quang Vui quảng giao với những Huynh Trưởng Lớn vốn đồng hương với anh, càng ngưỡng mộ các Trưởng, tôi càng phục anh Vui, có thể nói Anh là mẫu huynh trưởng mà thanh niên như tôi có thể với tới được, chứ không là thần tượng khổng lồ như tác giả "Thử hoà điệu sống". Thời đó, sách gối đầu giường của anh em Giác Thanh tại tôi là "Thử hoà điệu sống" và "Đường Thành Công".

Tới khi đạo hữu Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi làm Trưởng Ban Hướng Dẫn, và anh Nguyễn Quang Vui là Phó Ban Hướng Dẫn, thì anh lại càng gần với tôi hơn, có lần anh Vui, tôi và Tín sống 3 ngày đêm liền ở chùa Giác Minh, Anh Vui thì soạn tài liệu, tôi vẽ bích chương cổ động, và Tín đánh máy trên giấy sếp dự án thành lập Trường Đào Tạo Huynh Trưởng ADậtĐa với các chương trình huấn luyện ... sở dĩ tại tôi 'bụi' như vậy được vì ai cũng tự tức mưu sinh bằng nghề tự do.

NHỮNG BÀI HỌC ĐẮC NHÂN TÂM

Có nhiều lần, phải nhấn mạnh là rất nhiều lần, tình cờ gặp anh Vui ở đâu đó, tôi hỏi: - 'Anh đi đâu? - Anh đi đâu đây? - Anh đến có việc chi?' ... v.v. và v.v. Anh đều cười và nói tỉnh bơ :- 'Ồ! Anh đi tìm Nghiễn! - Biết là Nghiễn thế nào cũng tới xem triển lãm nên anh tới gặp cho đỡ nhớ! - Thì anh đi tìm em chứ sao!' ... v.v. và v.v. Biết là anh nói vui cho có chuyện, nhưng sao mát lòng mát dạ, và ... tôi học được cách nói ấy, tình cờ gặp anh ở đâu, tôi nói trước :- 'Ồ! Em đi tìm anh! - May quá gặp anh rồi!' Anh biết bài thầy dạy, trò trả lại thầy đây, anh võ vai tôi, cả hai cùng cười.

Thời điểm 1960, Đoàn sinh Đoàn La Hâu La Gia Đình Phật Tử Giác Minh đã có anh thành thi sĩ, có thi phẩm ấn hành và làm lễ gia mắt tại đoàn quán, đó là anh Tùng Linh, đó cũng là một gương sáng để tôi học tập, trong ngôn từ tôi dùng từ mai ngày, thay vì ngày mai, thì được anh Vui khen, thực ra khi ấy tôi chưa được đọc nhiều kinh sách Phật, nên nghe anh Vui nói những từ tăng trưởng, tư duy ... thì nhập tâm và tìm hiểu nghĩa đích thực của nó, tôi học ở anh nhiều từ lạ. Những Dự Trưởng của Giác Thanh, Giác Tâm cũng vốn là học sinh Cao Thắng, những lớp sau của Hồ Đắc Tín, được anh Vui khen một cách gián tiếp :- 'Ồ anh mà được bỏ các bộ ngực vạm vỡ như các em thì thổi kèn mới đã làm sao!' Dĩ nhiên sau đó các Trưởng tập sự này đã mất thì giờ tập tạ nhiều hơn là ngồi ở các quán kem đường Lê Lợi.

NHIỀU ĐIỀU BÂY GIỜ MỚI TIẾT LỘ

Là ... Khóa ADậtĐa đặc biệt năm 1964 tại Trại chăn nuôi Tân Sơn Nhất, mà Phúc An là một trong những Trưởng Trực, cùng các Chị Hồng Loan, Anh Phúc Trung ... trong Ban Quản Trại. Tại đó Phúc An đã gặp cô Khóa sinh Dự Trưởng Vũ Thị Nhiễu, thuộc Gia Đình Giác Trí (hậu thân của Giác Dũng), và ... trở thành một nửa của cuộc đời chàng trai 25 năm tuổi chỉ sau đó khoảng 6 tháng, rồi vào quân ngũ. Về sau này được biết cùng cảnh ngộ, 'anh' 'em' nhà Lam kết hôn với nhau có nhiều đám, trong đó cặp Nữ Hồng Giác Long có nhắc tới công lao của Anh Vui.

Là ... năm 1966 đặt tên cho con gái đầu lòng là Nghi Yến Ngân, vì Phúc An lấy tên của chị Ngân, bạn đời của anh Vui, đặt cho nó vì muốn nó có những đức tính như chị Ngân, người thiếu nữ Giác Minh khi đó được thầy và bạn khen là

hiền, ngoan nhất gia đình. Tên Ngân, triết tự theo kiểu tử vi Ai Cập, cộng các số của mẫu tự lại (N5, +G7, +A1, +N7 = 20 = 2) thành 2, lá số đẹp nhất trong 9 lá số... và vì những kỷ niệm đẹp ngày xưa ấy ... có những buổi chị Ngân đạp xe tới nhà kêu: 'Tin, Nghiễn ơi ... đi tìm anh Vui giúp chị đi, ở nhà có chuyện cần nhờ tới anh ấy, mà chị tới ...' - "Thì bất tiện chứ gì? Em đi với chị ngay" Thế là Nghiễn và Tin lên taxi với chị Ngân, đi kiếm anh Vui đang chơi trong một ban nhạc ở một nhà hàng phòng trà nào đó.

Anh Vui, người khổng lồ đào tạo mấy trăm H Trưởng với ý nguyện, như lời ca của Trưởng ADậtĐa mà anh sáng tác

A Dật Đa quyết đem cho đời Đạo Từ Bi reo rắc khắp muôn nơi.

A Dật Đa quyết tâm xin thế :- Diu Đoàn cho vững bền dài lâu.

Một bài hát chính thức của một Trưởng Đào tạo Huynh Trưởng mà giản dị chỉ có 2 câu như thế, nhưng bao hàm bao nguyện ước lớn :- Reo rắc đạo từ bi khắp muôn nơi, -Diu dắt Đoàn cho vững bền dài lâu.

Mà một đời người chỉ chăm chăm làm chưa chắc đã xong. Vì vậy nên hiện giờ, theo sự hiểu biết hẹp hòi của Phúc An, có nhiều Huynh Trưởng, đưa cả con đi sinh hoạt, rồi con cũng thành Trưởng như Trưởng Phúc Cao Phạm Tuấn Ngọc và ái nữ Phạm Hoàng Thủy Tiên, dù thành lập gia đình, có cháu nhỏ rồi vẫn đến chùa Vĩnh Nghiêm dạy các em múa hát theo khả năng chuyên môn của mình. Như Trưởng Tịnh Phúc, có ái nữ và cả hiền tể cùng là huynh trưởng trong một đơn vị Gia Đình Giác Ngạn, như Trưởng Tâm Hòa và ái nữ My Uyên trước đây, như Trưởng huynh Nhuận Pháp và ái nữ ... cùng một tâm nguyện diu đoàn cho vững bền dài lâu, và reo rắc khắp muôn nơi đạo từ bi ...

Trưởng Tâm Trí- người Trưởng đầu tiên tôi gặp trong đời sống đoàn thể, đối với tôi là một ông khổng lồ hiền lành, giản dị và gần gũi thân thương mà :

Ngôn từ nào nói hết được tình thương

Của đoàn sinh dành cho người Huynh Trưởng.

(hay)

Ngôn từ nào nói hết được tình thương

Mà Huynh Trưởng trao đoàn sinh mình đó.

Nghi Yên Ngày 3-1-03

Thông Báo

Kể từ số báo 101 háng Tư, phần in và phát hành Bản Tin sẽ do ACE Nam Cali phụ trách.

Trong giai đoạn chuyển tiếp, nếu có thiếu sót trong việc gửi báo xin các Anh Chị liên lạc với Trưởng Ngô Mạnh Thu số (714) 220-1221 hoặc gửi email về Bản Tin KimmyNC@CS.com

Nhớ Về Đoàn Thiếu Nữ Năm Xưa

Bài viết của Mộng Hương gợi lên trong tâm trí tôi nhiều kỷ niệm với Đoàn Thiếu Nữ Giác Minh năm xưa, cách đây đã gần bốn mươi năm rồi. Ngày đó sau khi học xong khóa Đào Tạo Huynh Trưởng A Dật Đa, tôi về sinh hoạt ở GDPT Giác Minh. Bác Gia Trưởng (Bác Nguyễn Đức Lợi) và anh Liên Đoàn Trưởng (anh Nam) đã giao cho tôi thành lập lại đoàn Thiếu Nữ. Một thời gian trước đó đoàn này đã tạm ngưng sinh hoạt. ‘Linh mới tò te’ nên tôi cũng có phần lo lắng. Nhưng nhờ có những sự khuyến khích và cũng vì đó là thời gian sau cuộc tranh đấu Phật Giáo năm 63 nên tinh thần Phật Tử đang lên. Sau một tháng thu nhận Đoàn sinh, sĩ số của đoàn có hai mươi bảy em, em Hảo từ Đoàn Nữ Oanh Vũ lên. Về sau có lúc sĩ số lên tới gần sáu mươi em.

Nhìn các em Thiếu Nữ tuổi từ 13 đến 18 tôi thấy thật dễ thương: vừa là còn vẻ ngây thơ lại vừa ra vẻ người lớn. Tôi chỉ hơn các em từ năm đến mười tuổi. Tôi vừa trải qua tuổi đó nên dễ dàng thông cảm với các em. Những em hiền lành thì tôi đỡ mệt; những em tinh nghịch tôi cũng không ngăn cản bản tính hồn nhiên của các em chỉ nhắc nhở vui trong giới hạn để không gây hại cho ai; những em làm lỗi thì chỉ phạt theo truyền thống của GDPT là quỳ hương. Tôi chưa bao giờ phạt nặng một em nào. Tôi rất thương và luôn bên vực các em.

Nói đến phạt quỳ hương, tôi có một chuyện vui xin kể lại: Sau năm 75, để lo cho cuộc sống tôi đã đi buôn bán chợ trời, một nghề tôi mới tập tễnh bước vào. Mua bán còn nhiều bỡ ngỡ thì có một ‘đồng nghiệp’ trẻ tuổi hơn nhưng kinh nghiệm hơn, gần như cố tình mua dành của tôi vài món hàng. Nơi thị phi nên tôi đành chịu. Nhưng tôi nhìn thấy hơi quen quen. Rồi một hôm chợt nhớ ra, tôi gọi lại hỏi: ‘Khoảng 10 năm trước chị có đi sinh hoạt GDPT không?’ Cô ta quay lại mỉm cười: ‘Em biết chị là chị T. Đoàn Trưởng của em ở GDPT Giác Minh chứ!’ Tôi ngạc nhiên: ‘Thế sao..?’ Hối (tên cô ấy) ngắt lời: ‘Ai bảo trước kia chị bắt em quỳ hương hoài, bây giờ em phải trả thù’. Trong giây phút bất ngờ, tôi không nói được lời nào, cũng không biết là em nói đùa hay nói thật. Nhưng từ đấy thì em không mua dành với tôi nữa mà còn giúp đỡ tôi một vài việc.

Ngày Trại đầu tiên của Đoàn sau khi các em được phát nguyện đeo hoa sen, đó là ba tháng sau ngày thành lập, ở Chùa Phổ Quang. Từ sau ngày Trại này là những ‘chuỗi ngày kỷ niệm’ của chị em chúng tôi.

Suốt thời gian sinh hoạt với Đoàn Thiếu Nữ, ngoài giờ đi làm, tôi dành quá nửa thì gian còn lại cho Đoàn, cho các em. Bất cứ em nào cần tôi đến nhà gặp phụ huynh là tôi đến dù xa xôi. Tôi cũng có những chị đoàn phó để cùng lo cho đoàn như chị Thúy và chị gì tôi quên tên... nhưng phần nhiều các chị lại không có điều kiện để đi sinh hoạt đều. Có một số các em, mỗi em có một khả năng để giúp tôi lo cho Đoàn, và sau thì có Bình và Hảo làm đoàn phó. Chúng tôi in những cuốn nhỏ Nghi Thức Tụng Niệm và những bài hát để phát cho những em mới và còn ra được những cuốn Đặc San của Đoàn Thiếu Nữ. Tiền nguyệt liễm thì các em cũng đóng theo quy định của Gia Đình, nhưng lúc nào quỹ của Đoàn Thiếu Nữ cũng được tiếng là ‘giàu’ hơn các Đoàn khác. Đó là vì mỗi việc chị em chúng tôi đều bỏ công sức làm cho bớt phần chi phí.

Tôi thật là nhớ những lần chị em đi làm việc xã hội. Nhìn các em chạy tới chạy lui để thu dọn giúp những nạn nhân hỏa hoạn tôi thương mến vô cùng. Những công việc này có những em ở nhà không bao giờ phải làm hay chịu làm, nhưng đến đây thì các em không nề hà gì cả. Có lần đoàn chúng tôi đi quyên tiền và quần áo giúp nạn nhân bão lụt miền Trung, có em đã bỏ cả một xuất phim hay mà em đã chờ đợi nhiều ngày, có em hăng say quên cả ăn, đến lúc đói run cả người muốn xỉu. Làm việc với tất cả tấm lòng khiến những người hảo tâm cảm động. Khi hoàng hôn xuống, lúc chúng tôi chuẩn bị về, hai bên hàng phố còn nhiều nhà mở cửa ra gọi chúng tôi cho thêm. Từ chỗ quyên góp về Chùa hơi xa, chúng tôi phải đặt những bao quần áo lên xe đạp, rồi người dắt, người đẩy về Chùa, như một đoàn xe thô đi qua các đường phố. Các em Luân, Thoá, Hằng, Hương, Chi, Diệp, Nga, Hảo, Sơn... còn nhớ không? Các em đùa nghịch với nhau khiến những bao quần áo rơi lên rơi xuống. Xưa vui quá và bây giờ nhớ quá phải không các em?

Hương viết là: Nhìn chị muốn khóc mà các em mũi lòng không còn hờn dỗi nhau và ra tập lại. Tôi cũng nhớ ra rằng ngày đó chị em chúng tôi thường hay dùng ‘nước mắt’ để... dọa lẫn nhau. Có lần một em đoàn sinh mới vào đoàn, bị phạt quỳ hương, em nghĩ rằng đó là điều xấu hổ nên khóc sụt sùi. Tôi sợ quá, dỗ dành em, giải thích cho em, và nhiều ngày trong tuần đó tôi đã phải đón em đi học về, đến nhà em để năn nỉ, cô bé mới chịu đi sinh hoạt tuần sau. Rồi một thời gian, em hiểu được ý nghĩa của quỳ hương, có khi làm một điều gì không đúng, em xin tự phạt mình quỳ hương. Cúc ơi, có phải là em đó không?

Những ngày Trại, những ngày sinh hoạt cùng với toàn Gia Đình là những kỷ niệm khó quên. Có một điều mà cho đến bây giờ nhắc đến tôi vẫn cảm thấy buồn buồn. Đó là chưa bao giờ tôi được đốt lửa trại với các em. Đã có lần tôi viết lên giòng tâm sự là cha tôi không muốn tôi đi sinh hoạt GDPT. Tôi trốn đi, tôi ‘ỳ’ ra nghĩa cứ trốn rồi tính sau. Tôi đã không bao giờ được đi qua đêm. Ngày Trại ở Thảo Cầm Viên năm 64 là ngày trại duy nhất được Đốt lửa trại khoảng một tiếng rồi cũng phải về nhà trình diện. Bốn giờ sáng hôm sau lại lên đạp xe trốn đến Trại. Trước khi về tôi cũng phải ‘gửi các em’ cho các anh chị Huynh Trưởng khác và căn dặn các em một vài điều cũng như ‘năn nỉ’ các em thông cảm.

(Tiếp trang 14)

HAI ANH EM

Sinh hoạt trong Gia đình phật tử, chúng ta đã trở thành anh em, chị em, điều này phải cho đến lúc áo Lam đã bạc màu tôi mới thấu hiểu rõ được.

Tôi viết 'Hai Anh Em', ý là hai đơn vị gia đình: Giác Quang và Giác Đạt, mà phần tôi là đoàn sinh Giác Đạt, còn anh ở Giác Quang là người dẫn dắt đoàn Thiếu Nam .... sau bao nhiêu năm trôi dạt, giờ tôi lại gặp anh, anh Nguyễn văn Bình, đó chính là hai anh em chúng tôi.

Ngày đó, khi tôi mới chập chững bước chân vào gđpt, cũng chính là thời buổi khai sanh đơn vị, từ Oanh vũ cho đến LĐT đều là 'lính mới', nên Giác Quang đã là đơn vị đỡ đầu. Anh Vững, anh Phong liên đoàn phó và đoàn phó thiếu nam được biệt phái từ Giác Quang sang giúp Giác Đạt, còn lại anh Sang, anh Bình liên đoàn trưởng, đoàn trưởng thiếu nam, trông nom Giác Quang. Chúng tôi mền phục hai anh phó, lại càng ngưỡng phục hai anh trưởng. Vì dù không trực tiếp dìu dắt chúng tôi, anh Bình anh Sang vẫn thường sang thăm chỉ bảo những điểm khúc mắc, khó hiểu, khó làm.

Tôi nhớ không còn rõ lắm, khoảng giữa năm 1961 dương lịch, đoàn thiếu nam chúng tôi theo các anh trưởng về Giác Quang thưởng lãm chương trình văn nghệ kính mừng Phật Đản, tôi đã được anh Bình đón tiếp, trò chuyện, dù là bận rộn với công việc cho vở kịch 'Đôi Mắt Ngọc'. Anh cho biết để thủ diễn các vai trong vở kịch, các anh chị Huỳnh trưởng đã thành tâm sám hối trong một khóa lễ kéo dài 2 ngày, để tĩnh tâm, tu dưỡng đắp bồi công đức cho xứng đáng với vai trò mình diễn. Hơn 40 năm rồi không nhớ rõ ai đóng vai gì, nhưng chắc chắn là có anh Bình, anh Sang, anh Căn, chị Hoài Chân

trên sân khấu. Vở 'Đôi mắt Ngọc' nói về truyện tiền thân đức Phật, đã lôi cuốn người xem, vốn là những Phật tử thuần thực, chúng tôi đã say mê, kính ngưỡng như đang sống trong thời của câu truyện.

Đã đôi lần tôi trở lại Giác Quang, một lần là ngày phân ly của thân phụ tôi, cuối 1963, lần sau là ngày tiễn bạn Lê văn Ngọc, đoàn sinh Giác Quang- từ vì Đạo 1965 - Không được gặp anh.

Năm tháng trôi qua, hơn 30 năm sau tôi đã gặp anh nơi quê hương ty nạn, trong mùa Đại hiếu 1996 tại Santa Ana, áo tôi đã bạc màu, mái tóc anh đã điểm hoa sương, trong bàn hội nghị hai anh em vô tình được xếp ngồi gần nhau, như là Giác Đạt cạnh Giác Quang những ngày xa xưa. Anh là trưởng đoàn đại biểu Miền Tịnh Khiết, còn tôi theo phái đoàn Vĩnh Nghiêm, nhận ra nhau như tìm lại được chính mình, ngoài những anh em áo Lam mới gặp nơi đất khách, anh với tôi đã mang dấu tình cảm tự bao giờ. Từ đó cứ mỗi lần phó hội, tôi đã nhận phần đón anh chị từ phi trường về nhà, hay đến nơi phó hội (chị Bình luôn hỗ trợ cho anh, luôn bên cạnh anh). Anh thường bảo tôi, đã là anh em áo Lam, có những dịp gặp nhau, hãy vui hưởng cho hết những tình cảm khó quên, vâng tôi quên làm sao được những ngày đầu trong tấm áo Lam thân thương. Mà giờ đây nhắc lại, lòng ai chẳng dấy lên những niềm vui. Nhân dịp Xuân về, gửi tấm chân tình nơi Bản Tin để tỏ lòng quý mến gửi đến riêng anh, vì hình như bên phái nam chỉ có mình tôi là Giác Đạt và mình anh là Giác Quang.

Đầu Xuân Quý Mùi 2003 Đức Châu .

Nhớ Về Đoàn Thiếu Nữ Năm Xưa

(tiếp theo)

Ngày tháng trôi qua, rồi thì việc gì đến phải đến, đó là ngày Trại cuối cùng của tôi và các em với bao nước mắt: Ngày Trại LIÊN HOA ở chùa Sùng Đức- Thủ Đức do tôi tổ chức cho ngành Nữ, ngẫm hiểu đó là ngày Trại cuối cùng của tôi với các em, sau đó là tôi đi xa thành phố. Ngày Trại thành công và rất vui. Trò chơi 'Bắn số' cho đến bây giờ mỗi lần nhắc đến Hằng còn nói : 'Chúng nó đề một đồng lên người em, nặng muốn chết'. Còn Hương thì có một tấm hình co người lại để che số, các con của em nhìn hình cũng không nhận được cười. Khi nhớ Trại về Chùa, từ biệt các em, chúng tôi đã khóc với nhau đến gần nửa đêm mới về đến nhà. Mặc

dù biết Đi là tan hợp hợp tan nhưng trước cảnh sinh ly mấy ai không buồn! Sinh hoạt với các em có mấy năm, mà xa nhau thì đã ba mươi mấy năm rồi. Sự việc thì không còn nhớ hết, nhưng tình cảm trong lòng thì như đã in sâu. Trong suốt gần bốn mươi năm với năm sáu chục em Thiếu Nữ ngày xưa mà tôi chỉ gặp lại không quá mười người: Nga, Hằng, Hương, Hào, Hội, Tuyết, Bình, Dung, Thanh .. Điều an ủi là gặp nhau hầu hết cũng qua sợi dây liên lạc GĐPT. Còn những em Lan Anh, Diệp, Chi, Cúc, Luân, Thoa, Huệ, Sơn, Đoàn. . . Bây giờ các em ở đâu rồi? Ước gì còn có cơ hội gặp lại các em!

Diệu Thu - Nguyễn thị Tâm

NỖI NIỀM RIÊNG

Tâm Trí Nguyễn Quang Vui

Mỗi buổi sáng dâng hương cúng Phật tôi đều ăn năn sám hối tội lỗi của mình....."Biết Phật từ thời thơ ấu nhưng không theo Phật, học Pháp khá nhiều nhưng không hành Pháp...."Con đường tu học như thế thì làm sao không tạo nghiệp khi làm Phật sự, nhất là tổ chức GDPT..Nghiệp theo mình như bóng với hình, thời trai trẻ không để ý lo lắng, bây giờ bóng càng ngày càng lớn, tuổi lại già, làm sao vớt nổi các Anh Chị ơi ....

-Xin các Anh Chị lượng tình thứ lỗi cho tôi là khoảng thời gian dài không tham gia vào những Phật sự của GDPT , nhất là những tháng năm cuối đời sống lưu vong xứ Người ..

Tôi rất kính trọng thương nhớ đến các Anh Chị nguyên là thành viên GDPT Câu Đất(Lâm Đồng Đà Lạt),GDPT Chơn Tri (Phú Lâm Huế), các GDPT Họ GIÁC ...(Thuộc Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt)...Nơi đó,gần 1/4 cuộc đời trai trẻ của tôi đã được sự thương yêu đùm bọc của các Anh Chị ....

Hỏi các Anh Chị GDPT Giác Minh, đoàn Nam Phật Tử La Hầu La, khóa huấn luyện Huynh Trưởng Tuệ Tạng, đoàn A Dật Đa(Trường đào tạo Huynh Trưởng) các Anh Chị là nhữnh đám mây lang thang đang trôi dạt ở phương trời nào ??? Tôi rất thương kính nhớ đến các Anh Chị và biết rằng Anh Chị đang miệt mài lo gìn giữ mái nhà Lam thân yêu của chúng ta từ Quốc nội đến Hải Ngoại, cố gắng hoàn thành Phật sự của tổ chức GDPT đang gặp muôn vàn khó khăn ....

Với tuổi già không minh mẫn, và khả năng tu học hạn chế, tôi không dám bàn luận đến những Phật sự mà các Anh Chị đã bao công sức đóng góp...Tôi thật hạnh phúc khi nghe thấy mọi người ca ngợi đến những thành quả tốt đẹp mà các Anh Chị đạt được, và cũng xin cúi đầu nhận lỗi với ai đó, nếu có, chưa hiểu và thông cảm với Anh Chị ...

Các Anh Chị ơi ;

Câu xin Chư Phật phù hộ cho các Anh Chị ngày an lành, đêm an lành sáu thời đều an lành, tình Lam trong tim các Anh Chị vẫn mãi rạng ngời.. Bây giờ đối với tôi trong cõi Ta Bà này vẫn còn mảnh đất nhỏ nhỏ của Tịnh Độ đó là tổ chức GDPT, ta có thể về đó để yên lành thanh tịnh tu dưỡng ..vì đó là chỗ an trú của Anh Chị Em áo Lam chúng ta, nhất là những người Áo Lam tóc đã bạc màu ...

-Tinh Lam ...Cuộc tình vĩ đại như thế, nếu bị những vô minh quấy phá, gây chia rẽ, thì ta còn gì để sống, nghĩ đến đó đôi khi đau thấu ruột, nhói thấu tim .. Nghiệp lại theo mình nên phát sinh ra vài câu hát trong những tháng năm lưu lạc xứ Người .. :

Qua năm mươi năm thương nghĩ về mình ..

Vì nghe trong tim ta vẫn còn cuộc tình ..

Tinh là tình Lam màu áo ..

Xin đừng làm áo màu phai ..

Tinh là tình Lam còn đó ..

Xin Người gìn giữ ngàn sau ..

Nghiệp lại còn đeo đuổi , lang thang một mình ngoài trời mưa buốt giá để than thở :

Mưa rơi ước cánh Sen tàn.. ...

.Giọt buông, giọt vỡ, giọt tan, ngậm ngùi .. ...

Con mưa trút xuống xứ Người.. ...

.Giọt đi giọt đứng, giọt theo ta cùng ..

Những tâm tình tản mạn, không đầu không đuôi,để nhớ về một thời quá khứ với nhau ..

Thương nhớ các Anh Chị,

Tâm Trí

Phụng Sự Chúng Sanh Là Cúng Dường Chư Phật

Xuân Vẫn Bên Người.

Ôi ! Khúc nhạc mừng Xuân đầu nhe nhẹ
Ru hồn tôi vào những tối ba mươi
Đường như sao lâu quá một đêm thôi
Tôi thức giấc để đợi chờ năm mới

Xuân của tôi là một trời diệu vợi
Là niềm tin thấp sáng tuổi đời mươi
Là hoa mai nở rộ tựa môi cười
Là tuyệt tác muôn đời ca ngợi

Xuân của tôi có tình người đón đợi
Có quê hương thân thiết, bạn bè vui
Có trái tim bồng sao xuyên tuyết vời
Có nỗi nhớ một góc trời thao thức

Xuân của tôi chỉ còn là ký ức
Khi mà tôi phải sống kiếp tha hương
Còn lại đây tuổi nhớ một thiên đường
Xuân cũng thế, bỏ tôi đi biệt dạng

Tôi không thức để đợi chờ trời sáng
Như ngày xưa của những tối Ba Mươi
Vì với tôi Xuân vẫn ở bên người
Dù thực thể Xuân đã về hiện hữu

Mong thượng đế cho mùa Xuân vĩnh cửu
Đến với con và tất cả nhân gian
Để hôm nay nhà tổ phụ được huy hoàng
Con chợt thấy mùa Xuân không giới hạn

Tố Mỹ VA-2003

BẢN TIN
Ai Hữu Vĩnh Nghiêm
9909 Waterview Road
Raleigh, NC 27615

Phúc Trung HUỲNH ÁI TÔNG
5913 Colebrooke Lane
Louisville, KY 40219

THƠ VUI

Tin như sét đánh ngang tai
Computer của Mỹ ù đã die (chết) mất rồi
Đêm qua hai vợ chồng lòi
Computer ra sửa, sửa hoài ... vẫn đai (die)
Bi giờ em nợ hai nơi
Bản Tin, với lại Giác Minh 'báo đời' !!!
Em than với Phượng chút chơi
Nó gởi lời chúc . . lạy Giời (cho) chút luôn!
Để cho em có dịp buồn
Cái nợ làm báo lúc buồn lúc vui
Em đang xà bắt . . rối nùi
Làm sao để có Bản Tin (cho) Đại Bàng?!
Bi giờ hồn phách bàng hoàng
Bàì vợ cả đống mà không làm gì
Giời ơi! sao hại con chi?
Làm ơn cứu vớt lần nì giùm con
Sang năm, con chỉ ngồi dòm
Nhờ cậy anh Định ôm giùm Bản Tin

2 Lăng Vương Mỹ Phượng cần ký!!!

